

ЛИТВИН Олексій Олексійович

Випускник
історичного факультету
(1980)

Голова спостережної ради
Запорізького інструментального заводу

Народився 23 травня 1958 р. в с. Юльївка Запорізького району Запорізької області. Батько, Олексій Васильович, — енергетик. Мати, Катерина Миронівна, — директор школи, заслужений вчитель України.

У майбутньому О. О. Литвин мріяв брати активну свідому участь у суспільному житті. Саме тому в 1976 р. він вступив на історичний факультет Запорізького державного педагогічного інституту. І досі зберігає найтепліші спогади про студентські роки. За мудру інститутську науку, доброзичливість та слухні поради щиро вдячний високопрофесійним педагогам альма-матер. Згадує і видатного професора А. М. Черненко, і енциклопедичного О. М. Мальованого (знаного як «дід»), і суворо-вимогливих фронтовиків Б. Я. Гарбарця та І. П. Щербака, і завжди чуйного та привітного М. А. Рудого (студенти називало його «Піпін Короткий» — як франкського короля, одного з політичних діячів нової історії). Також приємні епізоди квітучої пори життя пов'язані з деканом О. М. Бірюльовим, який розповідав юним хлопцям і дівчатам про свою кар'єру пілота, з деканом М. А. Руденком, який познайомив студентів з молодим викладачем Ф. Г. Турченком — початківцем на освітній ниві. З усмішкою на вустах згадує друзів-студентів: Сергія Передерія, Андрія Сидоренка, Віктора Олійника, Сергія Приходька, Сергія Рилова та ін. «Нехай їм щастить, а тим, кого вже немає з нами, — вічна пам'ять. Усі вони живуть у наших серцях» — зичить своїм студентським товаришам Олексій Олексійович.

Закінчивши в 1976 р. Запорізький державний педагогічний інститут, О. О. Литвин розпочав свою фахову діяльність, зокрема працював на таких посадах:

- вчитель Юльївської школи Запорізького району Запорізької області;
- викладач, старший викладач, доцент кафедри політології Запорізького національного технічного університету;
- працівник економічних служб Запорізької обласної державної адміністрації, начальник відділу Міністерства економіки України;
- голова Правління ВАТ «Лист»;
- заступник голови Запорізької обласної державної адміністрації з питань економіки та власності;

- голова спостережної ради Запорізького інструментального заводу;
- перший заступник голови Запорізької обласної державної адміністрації;
- віце-президент Союзу промисловців і підприємців Запорізької області.

Сьогодні обіймає посаду голови спостережної ради Запорізького інструментального заводу.

Має кваліфікації «вчитель історії», «економіст», «юрист», «адвокат» і «комерційний пілот». Захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук. Є членом Національної спілки журналістів України.

Олексій Олексійович зазначає, що важливу роль у його житті відіграв Запорізький державний педагогічний інститут. Саме у стінах цього освітнього закладу він здобув перший фах, розпочав наукову діяльність та зустрів друзів на все життя. Він активно підтримує зв'язок з альма-матер, зокрема на Запорізькому інструментальному заводі проходять виробничу практику студенти економічного факультету Запорізького національного університету. Крім того, О. О. Литвин бере участь у науковій роботі.

Найбільшими захопленнями Олексія Олексійовича є польоти за штурвалом літака, написання та виконання пісень, а також ігри з онуком. Його пісні, сховані під сценічним псевдонімом, звучать на радіо України.

Окрім того, має певні напрацювання, зокрема й захищені патентом, щодо технічних питань технологій виробництва металорізальних інструментів.

Сьогодні О. О. Литвин постійно працює як учасник відомих телепрограм, є загальновідомим у області експертом з питань економіки.

Щасливий сім'янин. Його найрідніші люди закінчували вищий навчальний заклад, що нині зветься Запорізьким національним університетом: дружина Лідія є випускницею філологічного факультету, а донька Катерина — юридичного.

У житті керується таким переконанням: «Люди поділяються на тих, хто доводить справу до завершення і останніх. Останні ж поділяються на відвертих невдах і тих, хто вмів розповісти про важливі обставини, які не дозволили виконати роботу. Але людям потрібні лише ті, хто доводить справу до виконання».